

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 kwietnia 2017 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego, w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniosła przeciwko P. S. (1) o zapłatę kwoty 11 070 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strony zawarły umowę sprzedaży dwóch kontenerów. Powódka wystawiła fakturę VAT ze wskazaną datą płatności, ale pozwany nie uregulował należności mimo kierowanych wezwań do zapłaty.

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznał, że zamówił u powódki dwa używane kontenery, ale kontenery które otrzymał były kompletnie zniszczone i wymagały naprawy.

W piśmie procesowym powódka wskazała, że kontenery dostarczone pozwanemu miały ważne certyfikaty. Przyznała, że kontenery były poobijane, ale wskazała, że z tego powodu ich cena została obniżona. Ponadto pozwany wzywany do zapłaty ceny deklarował zapłatę w terminie późniejszym, a nie kwestionował zasadności zapłaty czy też stanu technicznego kontenerów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w U. zakupił od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. dwa używane kontenery typu 40' o numerach (...) i (...). W korespondencji e-mail z dnia 24 listopada 2016 r. cenę używanego kontenera tego typu określono na kwotę 5400 zł netto wraz z transportem do S., a w dniu 25 listopada 2016 r. – na kwotę 5000 zł netto. Kontenery zostały dostarczone w dniu 28 listopada 2016 r. Podczas odbioru P. S. (2) zauważył, że kontenery są pobijane. Na protokołach odbioru kontenerów odnotowano, że jeden z nich posiada liczne odkształcenia nie do naprawienia bez wymiany blachy bocznej, a także że kontenery są pobijane z każdej strony. Protokoły zostały podpisane przez P. S.. P. S. (2) po odbyciu rozmowy z handlowcem z firmy (...), podczas której ustalono obniżenie ceny, zdecydował się odebrać kontenery.

W dniu 29 listopada 2016 r. spółka (...) wystawiła P. S. (2) fakturę VAT oznaczoną nr 04 (...) na kwotę 11 070 zł brutto, w której wskazano, że nabył on dwa kontenery: o nr (...) – w cenie 5 000 zł brutto i o nr (...) – w cenie 4 000 zł. Termin zapłaty oznaczono na dzień 6 grudnia 2016 r. Faktura została przesłana na adres e-mail firmy wskazany przez P. S. (2).

Dowód:

- faktura VAT – k. 19
- protokół odbioru – k. 27
- protokół odbioru – k. 28
- wydruk e-mail – k. 51
- zeznania A. B. – k. 90-91
- zeznania świadka L. P. – k. 101-102

- zeznania P. S. (2) – k. 108-109

We wiadomości e-mail z dnia 13 grudnia 2016 roku L. P. zwrócił się do P. S. (2) o zapłatę faktury nr (...) (...). W odpowiedzi pozwany wskazał, że ureguluje ją „jutro”.

Dowód:

- wydruk e-mail – k. 50

W piśmie z dnia 25 stycznia 2017 r. spółka (...) wezwała P. S. (2) do zapłaty kwoty 11 070 zł w terminie trzech dni od daty doręczenia wezwania.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty – k. 21

- potwierdzenie nadania i odbioru – k. 22

Po wyładowaniu kontenery stały nieużywane na placu budowy. Po miesiącu czy dwóch pracownicy P. S. (3) stwierdzili, że kontenery przeciekają. P. S. (2) nie złożył oświadczenia o odstąpieniu od umowy ani obniżenia ceny. Nie złożył też oświadczenia o żądaniu wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Pozwany kontenery te użytkuje.

Dowód:

- zeznania A. B. – k. 90-91

- zeznania świadka L. P. – k. 101-102

- zeznania P. S. (2) – k. 108-109

Aktualnie na portalu internetowym Allegro istnieją oferty sprzedaży nowych kontenerów za kwotę 16 500 zł oraz 18 450 zł a kontenerów używanych za kwotę 6 000 zł, a także 7 134 zł, 7 380 zł i 7 995 zł.

Dowód:

- wydruki – k. 48-49

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Stan faktyczny Sad ustalił na podstawie złożonych przez powódkę dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka L. P. i wyjaśnień stron.

Podstawę żądania powódki stanowił art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że między stronami doszło do zawarcia umowy sprzedaży oraz to, że zakupiony towar został pozwanemu dostarczony. Strona pozwana kwestionowała jakość dostarczonego towaru

Zgodnie z treścią art. 560 § 1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy

na wolną od wad lub usunięcia wady. Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady (§3). Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (§4). Stosownie do treści art. 561 § 1 k.p.c. Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo usunięcia wady. Sprzedawca jest obowiązany wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad lub usunąć wadę w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego (§2). Sprzedawca może odmówić zadośćuczynienia żądaniu kupującego, jeżeli doprowadzenie do zgodności z umową rzeczy wadliwej w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo w porównaniu z drugim możliwym sposobem doprowadzenia do zgodności z umową wymagałoby nadmiernych kosztów. Jeżeli kupującym jest przedsiębiorca, sprzedawca może odmówić wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady także wtedy, gdy koszty zadośćuczynienia temu obowiązkowi przewyższają cenę rzeczy sprzedanej. (§3).

W świetle przedstawionych wyżej przepisów w przypadku gdy rzecz sprzedana ma wadę, kupującemu przysługują zasadniczo cztery uprawnienia. Może on: żądać wymiany rzeczy na wolną od wad, żądać usunięcia wady, złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Wybór uprawnienia należy zasadniczo do kupującego. Prawo wyboru uprawnienia jest prawem kształtującym, dlatego też wybór dokonany w odniesieniu do konkretnej wady wiąże kupującego i może być zmieniony tylko za zgodą sprzedawcy. Samo wystąpienie wady rzeczy nie determinuje jeszcze odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi. Dopiero decyzja kupującego o skorzystaniu z któregoś z przysługujących mu uprawnień rodzi po stronie sprzedawcy określone obowiązki.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie złożył żadnego ze wskazanych wyżej oświadczeń. Co potwierdzają złożone przez niego zeznania, a także zeznania strony przeciwnej i świadka L. P.. Ponadto w aktach sprawy brak jakiegokolwiek dokumentu zawierającego takie oświadczenie

Stosownie do treści art. 563 § 1 i 2 k.c. przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu. Do zachowania powyższego terminu wystarczy wysłanie przed jego upływem zawiadomienia o wadzie.

Kupujący traci zatem uprawnienie z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy w ciągu miesiąca od jej wykrycia, a w wypadku, gdy zbadanie rzeczy jest w danych stosunkach przyjęte, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca po upływie czasu, w którym przy zachowaniu należytej staranności mógł ją wykryć. Ciężar dowodu na okoliczność stwierdzenia wady w zakreślonym terminie obciąża kupującego. W przedmiotowej sprawie pozwany wskazał, że przy odbiorze kontenerów zauważył ich wady – były poobijane, a jeden z nich miał liczne odkształcenia blach, co zostało zapisane w protokołach odbioru. Jednak z zeznań świadka L. P. wynika, że strony porozumiały się w tej kwestii i ustaliły obniżenie ceny jednego z kontenerów do 4 000 zł (zamiast wcześniej ustalonej ceny 5 000 zł). Pozwany przystał na takie warunki i odebrał kontenery, co potwierdza jego podpis na protokołach odbioru. Podjęcie przez pozwanego decyzji w takiej sytuacji o przyjęciu towaru skutkuje uwolnieniem się sprzedającego z odpowiedzialności z rękojmi, w świetle przepisu art. 557 par 2 k.c. Nadto, nawet jeśli wada została odkryta później, to aby skutecznie wystąpić z żądaniami przewidzianymi w takiej sytuacji (o których mowa w art. 561 k.c.), winien pozwany dokonać przewidzianego w art. 563 k.c. zawiadomienia sprzedawcy, czego w niniejszej sprawie nie dokonał. Ponadto pozwany wskazuje, że „po około miesiącu, może dwóch miesiącach” jego pracownicy poinformowali go, że kontenery przeciekają. Jednak pozwany zaniechał poinformowania sprzedawcy o tej wadzie. Oznacza to też faktyczną akceptację stanu kontenerów. Zgodnie z art. 355 §§ 1 i 2 k.c. Dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Jeżeli pozwany w ramach prowadzonej działalności pozyskiwał od powoda kontenery i przy odbiorze stwierdził ich uszkodzenia, a następnie przez miesiąc lub dwa w ogóle się nimi nie zainteresował, to oznacza że ich stan był przez niego akceptowany. Ostatecznie też pozwany kontenery te użytkuje.

Wreszcie w trakcie procesu nie przedstawiono dowodów potwierdzających, że ta nieszczelność rzeczywiście istniała, a ciężar dowodu obciąża w tym zakresie stronę pozwaną.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził w punkcie I sentencji całość dochodzonego pozwem żądania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty. Rozstrzygnięcie o odsetkach opiera się na treści art. 481 § 1 k.c.

Z Konsekwencją tego rozstrzygnięcia było rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparte o treść art. 98 k.p.c. Powódka wygrała sprawę w całości, stąd należał się jej zwrot całych poniesionych kosztów. Na zasądzoną w pkt. II wyroku kwotę kosztów procesu składa się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w kwocie 554 zł, kwota wydatkowana na opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 3600 zł, zgodnie z treścią § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)